

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt współfinansowany przez
Unię Europejską w ramach
Europejskiego Funduszu
Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Użycie siły w prawie międzynarodowym		10.9.0840	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
null			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	jednolite studia magisterskie
Wydział Prawa i Administracji	Prawo	forma	stacjonarne
		moduł	wszystkie
		specjalnościowy	wszystkie
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
prof. UG, dr hab. Adam Wiśniewski; dr hab. Karolina Wierczyńska; dr hab. Katarzyna Łasak			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Wykład		15 h wykładu - 0,5 ECTS	
Sposób realizacji zajęć		30 h konsultacji - 1 ECTS	
zajęcia w sali dydaktycznej		15 h praca własna studenta - 0,5 ECTS	
Liczba godzin			
Wykład: 15 godz.			
Cykl dydaktyczny			
2018/2019 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
fakultatywny (do wyboru)		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
<ul style="list-style-type: none"> - Wykład konwersatoryjny - Wykład problemowy - Wykład z prezentacją multimedialną 		Sposób zaliczenia	
		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		<ul style="list-style-type: none"> - egzamin pisemny z pytaniami (zadaniami) otwartymi - egzamin pisemny testowy 	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Bardzo dobry (5.0) - pow. 90% Dobry plus (4.5) - pow. 80% Dobry (4.0) - pow. 70% Dostateczny plus (3.5) - pow. 60 % Dostateczny (3.0) - pow. 50% Niedostateczny (2.0) - poniżej 50% Wartość procentowa określa procent wiedzy i umiejętności oraz kompetencji wymaganych dla danej oceny. Wartości procesowe są zaokrąglone do liczb całkowitych zgodnie powszechnie obowiązującymi zasadami zaokrąglania.	
Sposób weryfikacji założonych efektów kształcenia			
Wszystkie zakładane efekty kształcenia weryfikowane w trakcie zajęć oraz podczas zaliczenia przedmiotu.			
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi			
A. Wymagania formalne			
brak			
B. Wymagania wstępne			
brak			

<p>Cele kształcenia</p> <p>Celem prowadzonego kursu jest zapoznanie studenta z kwestią użycia siły w prawie międzynarodowym. Użycie siły oraz groźby użycia siły jest zasadniczo zakazane w stosunkach międzynarodowych, KNZ przewiduje nieliczne wyjątki od tego fundamentalnego zakazu, jednak prowadzona przez państwa i NZ międzynarodowa polityka wskazuje na istnienie szeregu sytuacji granicznych dotyczących kwalifikacji użycia siły zbrojnej. Wykład ma przybliżyć te zagadnienia biorąc za punkt wyjścia legalność użycia siły zbrojnej we współczesnych stosunków międzynarodowych.</p>	
<p>Treści programowe</p> <p>Użycie siły zbrojnej w prawie międzynarodowym w perspektywie historycznej. Czym jest użycie siły zbrojnej? Dopuszczalność użycia siły zbrojnej a agresja. Ograniczenia użycia siły zbrojnej a zakaz użycia siły zbrojnej.</p> <p>Ius ad bellum w KNZ. Zakres zakazu użycia siły zbrojnej. Wyjątki od zakazu użycia i groźby użycia siły.</p> <p>Dopuszczalność użycia siły w samoobronie. Zakres prawa do samoobrony, samoobrona zbiorowa (sprawa Nikaragui).</p> <p>Użycie siły zbrojnej w ramach systemu bezpieczeństwa zbiorowego. Upoważnienie państw członkowskich do użycia siły (casus Somalii, Jugosławii, Kosowa, Iraku). Rozszerzenie tradycyjnego ujęcia peacekeeping. Akcje zbrojne w ramach regionalnych układów i organizacji.</p> <p>Dopuszczalność użycia siły – przypadki specjalne (prawo do samostanowienia; interwencja humanitarna; doktryna R2P). Casus Krymu.</p>	
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):</p> <p>W. Czaplinski, Prawo międzynarodowe publiczne, CH Beck 2014. M. Kowalski, Prawo do samoobrony jako środek zwalczania terroryzmu międzynarodowego, Difin 2014. Karta Narodów Zjednoczonych, Dz.U. 1947 nr 23 poz. 90.</p> <p>B. Literatura uzupełniająca</p> <p>Ch. Gray, International Law and the Use of Force, OUP 2008.</p>	
<p>Efekty kształcenia (obszarowe i kierunkowe)</p>	<p>Wiedza</p> <p>Student dysponuje wiedzą z zakresu użycia siły we współczesnych stosunkach międzynarodowych, zakresu użycia siły zbrojnej i dopuszczalnych wyjątków dotyczących użycia siły zbrojnej. Zna także podstawową terminologię z zakresu wykładanego kursu.</p>
	<p>Umiejętności</p> <p>Identyfikacja problemów z zakresu użycia siły zbrojnej, wyjątków dotyczących użycia siły zbrojnej. Umiejętność analizy stanów faktycznych (tzw. case law) w kontekście odróżnienia agresji od dopuszczalnego użycia siły zbrojnej. Umiejętność posługiwania się terminologią właściwą dla wykładanej dziedziny i analizy podstawowych tekstów prawnych z przedmiotu.</p>
	<p>Kompetencje społeczne (postawy)</p> <p>Po zakończeniu kursu student będzie potrafił dokonać analitycznej oceny działania państw oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie dopuszczalności użycia siły w prawie międzynarodowym. Będzie rozumiał konieczność ciągłej, krytycznej ewaluacji metod działania międzynarodowej polityki w jej szerokim ujęciu; będzie dostrzegał uzasadnienia legitymizujące działania międzynarodowej polityki, jednocześnie będzie uświadamiał sobie problemy etyczne związane z tą problematyką. Student będzie także rozumiał potrzebę ciągłego dokształcania się w zakresie zdobytej wiedzy.</p>
<p>Kontakt</p> <p>http://prawo.ug.edu.pl/pracownik/3181/adam_wisniewski</p>	